

UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia

KANCELARIA RADY MIASTA KRAKOWA SEKRETARIAT	
wpłynęło dnia:	2024 - 05 - 20
Nr	9.1539
Podpis	

w sprawie nadania Pani Annie Dymnej
Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) oraz § 4 ust. 4 Statutu Miasta Krakowa (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2019 r. poz. 7074, z 2020 r. poz. 919) Rada Miasta Krakowa uchwała, co następuje:

§ 1. Pani Annie Dymnej – wybitnej aktorce teatralnej i filmowej, wieloletniej pedagog krakowskiej Akademii Sztuk Teatralnych, propagatorce poezji i założycielce fundacji „Mimo Wszystko” – w dowód uznania Jej wybitnych zasług dla rozwoju teatru, filmu i kultury polskiej oraz szczególnego zaangażowania społecznego – Rada Miasta Krakowa nadaje Honorowe Obywatelstwo Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

W imieniu Komisji Głównej RMK

Jakub Kosek
Przewodniczący Komisji Głównej
Rady Miasta Krakowa

UZASADNIENIE

Zgodnie z § 3 ust. 1 uchwały Nr LXXV/1836/17 Rady Miasta Krakowa z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa wnioski o nadanie Pani Annie Dymnej Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa – zgłosiła Komisja Główna Rady Miasta Krakowa grupa radnych Miasta Krakowa.

Komisja Główna wnioskuję do Rady Miasta Krakowa - zgodnie z § 4 ust. 4 Statutu Miasta Krakowa - o nadanie tego najwyższego wyróżnienia Miasta Krakowa Pani Annie Dymnej, przedstawiając projekt uchwały w tej sprawie, zawierający propozycję treści aktu nadania.

Od ponad półwiecza Anna Dymna (ur. 20 lipca 1951 r.) wyraziście wpisuje się w społeczno-kulturalny krajobraz Krakowa. Dzieje się tak nie tylko za sprawą tworzonych przez nią wybitnych ról teatralnych i filmowych. Anna Dymna to również jedna z najbardziej cenionych postaci działalności dobroczynnej w naszym mieście, regionie i kraju.

Anna Dymna ukończyła VII Liceum Ogólnokształcące im. Zofii Nałkowskiej w Krakowie, a w roku 1973 – Państwową Wyższą Szkołę Teatralną im. Ludwika Solskiego. Debiutowała, jeszcze jako studentka, na deskach Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie: rolą Isi i Chochoła w „Weselu” (1969) Stanisława Wyspiańskiego w reżyserii Lidii Zamkow. Od początku kariery zawodowej związana jest z Narodowym Starym Teatrem im. H. Modrzejewskiej. Pracowała tam z najwybitniejszymi polskimi reżyserami, m.in.: Konradem Swiniarskim, Jerzym Jarockim, Jerzym Grzegorzewskim, Andrzejem Wajdą, ~~Kazimierzem Kutzem i Janem Klata.~~

W 2002 roku Anna Dymna zainicjowała – społecznie – działalność Krakowskich Salonów Poezji, niedzielnych, kameralnych spotkań, podczas których, dzięki wybitnym twórcom oraz aktorom, kultywuje się wartość i piękno żywego słowa. W Salonach prezentuje się najwybitniejszą polską i światową poezję. Pierwotnie siedzibą Krakowskich Salonów Poezji było foyer Teatru im. Juliusza Słowackiego. Od 2021 roku odbywają się one w Sali im. Heleny Modrzejewskiej w Narodowym Starym Teatrze. Dzięki staraniom Anny Dymnej, Krakowskie Salony Poezji działają w kilkudziesięciu miastach Polski. Mają też filie w Szwecji, Irlandii, Kanadzie i na Litwie.

Od początku kariery artystycznej Anna Dymna angażowała się w działania organizacji pozarządowych w naszym mieście. W roku 1999, w Filharmonii Krakowskiej, zorganizowała Nadzwyczajny Koncert Charytatywny „Kraków dla Kosowa”, na rzecz ofiar wojny w Serbii. Co roku, od 1990 roku, w Dniu Wszystkich Świętych, aktorka kwestuje na cmentarzu Rakowickim dla Obywatelskiego Komitetu Ratowania Krakowa. Współpracuje z Fundacją im. Brata Alberta, ze Stowarzyszeniem „Wielkie Serce”, Stowarzyszeniem na Rzecz Rozwoju Psychiatrii i Opieki Środowiskowej, a także z fundacjami „Wspólnota Nadziei” i „Mam Marzenie”. W 2001 roku była pomysłodawczynią Ogólnopolskiego Festiwalu Twórczości Teatralno-Muzycznej Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną „Albertiana”. Coroczna gala podsumowująca wydarzenie odbywa się na Dużej Scenie Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie.

Pod koniec lat 90. ubiegłego wieku Anna Dymna nawiązała współpracę z ks. Tadeuszem Isakowiczem-Zaleskim, prezesem Fundacji im. Brata Alberta. W schronisku dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w Radwanowicach aktorka początkowo pomagała terapeutom przy realizacji spektakli teatru „Radwanek”. Od 2001 roku, poświęcając prywatny czas, wyreżyserowała 19 spektakli „Radwanka”, do których napisała większość scenariuszy. Premiery przedstawień – w prezentacjach pozakonkursowych – mają miejsce podczas gal Ogólnopolskiego Festiwalu Twórczości Teatralno-Muzycznej Osób z Niepełnosprawnością Intelktualną „Albertiana”.

W roku 2003 – z namową ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego – Anna Dymna założyła własną fundację. Celem organizacji stało się otoczenie opieką dwadzieściora sześciora podopiecznych Fundacji im. Brata Alberta. Na skutek zmian w Ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych z 20 grudnia 2002 roku, utracili oni prawo do korzystania z warsztatów terapeutycznych finansowanych przez budżet państwa. Jak wspominał ks. Isakowicz-Zaleski, dla jego podopiecznych niemożność uczestniczenia w warsztatach była tragedią, ponieważ takie zajęcia terapeutyczne są dla nich sensem życia.

Fundację Anny Dymnej „Mimo Wszystko” zarejestrowano 26 września 2003 roku. Warsztaty terapeutyczne w Radwanowicach zostały uruchomione 20 lutego 2004 roku. Był to czas, gdy osoby z niepełnosprawnościami nie funkcjonowały jeszcze w polskiej przestrzeni społecznej, a udogodnienia dla nich postrzegano jako architektoniczne osobliwości. Anna Dymna dobrze знаła problemy środowiska osób chorych i z niepełnosprawnościami, nie tylko dzięki współpracy z Fundacją im. Brata Alberta i innymi organizacjami pomocowymi. Poznawała je także jako gospodyni cyklicznego programu „Anna Dymna – Spotkajmy się”, którego telewizyjne emisje rozpoczęto w Europejskim Roku Osób Niepełnosprawnych (2003). Audycja została dwukrotnie nominowana do Nagrody im. Andrzeja Wojciechowskiego, przyznawanej za materiały dziennikarskie, które wpływają na życie Polaków. Dotychczas wyemitowano ponad 300 programów „Anna Dymna – Spotkajmy się”.

W czerwcu 2004 roku, na Rynku Głównym w Krakowie, Fundacja Anny Dymnej „Mimo Wszystko” organizuje Ogólnopolski Dzień Integracji „Spotkajmy się mimo wszystko”. W wydarzeniu, transmitowanym przez Telewizję Polską, udział biorą nie tylko osoby z niepełnosprawnościami, lecz także uznani aktorzy, sportowcy i gwiazdy polskiej sceny muzycznej. W kolejnych latach fundacja organizuje Ogólnopolskie Dni Integracji „Zwycięzać Mimo Wszystko”. W ramach dwudniowego projektu odbywa się finał Festiwalu Zaczarowanej Piosenki – ogólnopolskiego, kilkietapowego konkursu dla uzdolnionych wokalnie osób z niepełnosprawnościami. Ich prezentacje ocenia profesjonalne jury. Finaliści festiwalu śpiewają na krakowskim Rynku Głównym w duetach z największymi gwiazdami polskiej sceny muzycznej.

Laureaci Festiwalu Zaczarowanej Piosenki parokrotnie występują na scenie Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W 2020 roku, w koncercie „Debiutów” 57. KFPP, zwycięża Kamil Czeszel, laureat 1. miejsca w 15. Festiwalu Zaczarowanej Piosenki. Rok wcześniej Aleksandra Nykiel, laureatka 7. i 13. edycji wokalnego konkursu Fundacji Anny Dymnej „Mimo Wszystko”, zwycięża najpierw w finale telewizyjnej „Szansy na sukces”, a następnie opuszcza opolski amfiteatr z Nagrodą Publiczności.

Telewizyjne transmisje Ogólnopolskich Dni Integracji „Zwycięzać Mimo Wszystko” oraz Festiwalu Zaczarowanej Piosenki – co wykazały wyniki oglądalności Instytutu Monitorowania Mediów – zyskały wielomilionową publiczność. Dzięki artystyczno-integracyjnym projektom Fundacji Anny Dymnej „Mimo Wszystko”, Kraków z roku na rok umacniał wizerunek miasta otwartego, tolerancyjnego i przyjaznego osobom z niepełnosprawnościami.

5-lecie działalności swojej fundacji Anna Dymna postanawia uświetnić koncertem charytatywnym w Filharmonii Krakowskiej. Organizuje go dla chorych krakowskich artystów w trudnej sytuacji materialnej. Koncerty charytatywne odbywają się w kolejnych latach. Są zawsze połączone z aukcjami „magicznych przedmiotów”, które ofiarowują osoby życia publicznego z całej Polski.

W dniu fundacyjnego 10-lecia swojej fundacji Anna Dymna otwiera w Radwanowicach „Dolinę Słońca” – wybudowany przez fundację „Mimo Wszystko” (w latach 2008-2012) nowoczesny ośrodek terapeutyczno-rehabilitacyjny dla osób z niepełnosprawnością intelektualną. Część pawilonów placówki zostaje oddana w użytkowanie Fundacji im. Brata Alberta oraz integracyjnemu przedszkolu i integracyjnej szkole podstawowej.

Anna Dymna, która funkcję prezesa w swojej fundacji pełni społecznie, od lat angażuje się również w popularyzację idei wolontariatu. W 2004 roku aktorka zainicjowała działalność Biura Młodych fundacji „Mimo Wszystko”, które zrzesza – nie tylko młodych – wolontariuszy. Podczas licznych spotkań w krakowskich szkołach, na wyższych uczelniach, w klubach seniora czy uniwersytetach trzeciego wieku aktorka zawsze podkreśla, że każdy jest komuś potrzebny, dzieli się własnym wolontariackim doświadczeniem, wskazuje sposoby angażowania się w pomoc potrzebującym. „Każdy jest komuś potrzebny” to także nazwa jednego z projektów edukacyjnych Fundacji Anny Dymnej „Mimo Wszystko”, który realizowany jest dla uczniów szkół podstawowych z powiatu krakowskiego.

Postawa Anny Dymnej była i jest stawiana za wzór. Świadczy o tym m.in. fakt, że w 2014 roku, Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę, by aktorka Narodowego Starego Teatru stała się patronką Samorządowego Przedszkola nr 35 z Oddziałami Integracyjnymi w Krakowie.

Działalność artystyczną i społeczną Anny Dymnej uhonorowano w Małopolsce m.in.: Nagrodą Miasta Krakowa w Dziedzinie Upowszechniania Kultury – 1979 r., Nagrodą Wojewody Krakowskiego w Dziedzinie Teatru – 1993 r., tytułem „Człowiek Roku ‘94” (przyznany przez czytelników „Gazety Krakowskiej”), tytułem „Prezydent Galerii Pięćdziesięciolecia” (przyznany przez czytelników tygodnika „Przekrój”) – 1995 r., „Złotą Maską” w plebiscycie na najpopularniejszą krakowską aktorkę – 1996, 1998, 1999 r., tytułem „Krakowianka XX wieku” – 2000 r., Medalem im. Świętego Brata Alberta (wyróżnienie Fundacji im. Brata Alberta) – 2000 r., Medalem Województwa Małopolskiego – 2005 r., Medalem Świętego Jerzego (wyróżnienie „Tygodnika Powszechnego”) – 2006, tytułem „Małopolanin Roku 2010” (przyznawanym przez Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski), Nagrodą Honorową za rok 2010 (wyróżnienie Rady krakowskiej Filii Fundacji Kultury Polskiej) – 2010 r., tytułem „Krakowianin Roku 2012” (przyznawanym w plebiscycie „Dziennika Polskiego”), Medalem „Polonia Minor” (wyróżnienie Sejmiku Województwa Małopolskiego) – 2015 r., Medalem Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie – 2018 r., Nagrodą Polskiej Akademii Umiejętności im. Erazma i Anny Jerzmanowskich – 2018 r., statuetką „Promotor Polski” w Małopolsce (wyróżnienie Fundacji Polskiego Godła Promocyjnego „Teraz Polska”) – 2021 r., tytułem „Krakowianin Roku” (przyznany w plebiscycie LoveKraków.pl) – 2023 r., Nagrodą im. Księdza Józefa Tischnera – 2023 r.

Ponadto Annę Dymną odznaczono: Srebrnym Krzyżem Zasługi (1989), Orderem Uśmiechu (2002), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2004), Orderem Ecce Homo (2005), Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Odznaczeniem „Zasłużonemu – Polskie Towarzystwo Lekarskie” (2006), Medalem Fundacji Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy (2007), Medalem im. Tadeusza Kotarbińskiego (2010), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2014), Odznaką Honorową za Zasługi dla Ochrony Praw Dziecka (2018).

W imieniu Komisji Głównej RMK

Jakub Kosek
Przewodniczący Komisji Głównej
Rady Miasta Krakowa